

TESETTÜR AHLÂKI 1

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَاتَّبَاعِهِ أَجْمَعِينَ

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

سُبْحَانَكَ لَا فَهْمَ لَنَا إِلَّا مَا فَهَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْجَوَادُ الْكَرِيمُ

رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي

وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي يَفْقَهُوا قَوْلِي

وَأَفْوِضْ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

Hamd Âlemlerin Rabbi olan Allah'a, salât ve selam Resûlümüz Muhammed'in (sallallahu aleyhi ve sellem), onun ailesinin, ashabının ve onlara güzellekle tabi olanların üzerine olsun. Ya Rabbi! Seni noksan sıfatlardan tenzih ederim. Senin bize öğrettiğinin dışında bizim ilmimiz yoktur. Şüphesiz sen, her şeyi en iyi bilen, her işi hikmetli olansın.

Ya Rabbi! Seni noksan sıfatlardan tenzih ederim. Senin bize gerçeği anlattığının dışında bizim anlama imkânımız yoktur. Şüphesiz sen çok cömertsin ve çok ikram sahibisin.

Ey Rabbim! Göğsümü ferah eyle, işimi kolaylaştır. Dilimin bağını çöz de sözümü anlasınlar.

Ben işimi Allah'a bırakıyorum. Şüphesiz Allah kullarını görendir.

Tesettürün ne olduğundan bahsetmeden önce, örtüyü hayatıma nasıl aldığımı, onunla birlikte hayatımın nasıl değiştiğini anlatarak başlamak istiyorum. Çünkü içimizde tesettür derdi olan birilerinin olabileceğini düşünüyorum; namaz kılmasına rağmen, birtakım amelleri yapmasına rağmen tesettürü hayatına alamayan, tesettüre karşı mesafesi olan veya başında bir örtü olduğu halde aslında tesettürlü olmayan kardeşlerimiz olabilir. Bu sebeple kendimden örnek vererek onların da başarabileceklerine dair cesaretlenmelerine vesile olmak istiyorum.

Tesettür öyle bir hakikattir ki, bütün değerlerimizi, doğrularımızı, sevdiklerimizi, hayattaki seçimlerimizi etkileyebilecek bir unsurdur. Alelade bir konu değildir. Bu sebeple hikâyemin en başından başlamak istiyorum:

Bir konuda parantez açmak istiyorum. Bazen şöyle yorumlar olabiliyor: *Hoca günahından bahsetti...* gibi. Günahlarımızı, geçmişteki hatalarımızı konuşmamız asla doğru ve güzel bir davranış değildir. Bunu yapmamaya da özen göstermeliyiz. Ben de mahremimdeki olayları, geçmişte veya bugün işlediğim günahları, hataları insanları karşıma alıp da anlatmıyorum, bundan bir haz duymuyorum. Allah'ın örtmesini temenni ederim. Niyetim elimden geldiği ölçüde örneklik teşkil etmektir.

Eğlenmeyi, yaşamayı çok seven birisi olduğum için İslam'a karşı bir meylim yoktu. İslam'a göre bir hayat yaşayabileceğimi mümkün bulmuyordum. Aslında birçok Müslüman'ın da vaziyeti bu şekildedir. Önceden Kur'an'ı Kerim okumayı sevmiyordum, bunu Kur'an'ı Kerim dersi verdiğim küçük talebelerime de söylüyorum. Çünkü görüyorum ki; okumakta zorlanıyorlar, sıkılıyorlar, kekeleyorlar, verdiğim ödevi yapamıyorlar. Bilmelerini istiyorum; Kur'an'dan kaçan biri bugün onlara Kur'an öğretiyor muhabbetle.

Bir Müslüman yüksek sesle '*Kur'an'ı okumaktan sıkılıyorum.*' ya da '*Ben örtüyü hiç sevmiyorum.*' diyemez. Başka cümlelerle bunu ifade eder. Alelade bir şekilde dile getirmekten utanır. Fakat Elhamdülillah bu durumu şu an halletmiş olduğum için; Kur'an'ı sevdiğim, şu an tesettürlü olduğum için diyebiliyorum ki: *Geçmişte Kur'an okumayı hiç sevmiyordum. Kur'an sesinden, tesettüre yakınlık duymuyordum. Örtünmeyi düşünmüyordum.* Bunları söyleyerek hayatımdaki olumlu değişimleri fark etmelerini sağlıyorum. Devamında şunları ilave ediyorum: *Şu anda hayatımda saydıklarımın tam tersi oldu. Şimdi Kur'an okumayı çok seviyorum, örtülü olduğum için mutluyum. Bunları bana kimse zorla yaptırmadı. Sadece örnek olması niyetiyle paylaşıyorum.*

Yoksa neden insanlara geçmişteki bir halimden bahsetme gereği duyayım ki. Ben bu gündeyim zaten. Kendimi kusursuz ve çok üstün birisi olarak tanıtabilirdim. '*Edebiyat öğretmeniyim, Kur'an'ı Kerim öğretmeniyim. Görünürde bir iffetsizliğim yok.*' gibi... **Fakat bu durumda aramızdaki uçurumun açılacağını düşünüyorum. Çünkü böyle olduğunda diyebilirsiniz ki, o zaten meyilii olduğu için yapabilmiş ancak aslına bakıldığında hiç de öyle değil.** Bu ve buna benzer durumlarda sıkıntı yaşayan biri varsa yapabileceğine, başarabileceğine olan inancını diri tutup ümitsizliğe düşmesin diye zorlandığım kısmı açıkça söyleyip gösteriyorum. Bazen sorun sadece dinleyicinin bakış açısından kaynaklı olabiliyor. Maalesef böyle bir açıklama yapmak zorunda bırakıldım.

19 yaşıma kadar tesettürlü bir insan değildim. Üniversite yaşamıma örtüsüz olarak başladım. Üniversiteye örtüsüz başlamak ve sonradan örtünmek nefis açısından çok daha zor bir hâdisedir. Çünkü ona göre bir ortam ediniyorsunuz. Her zaman muhabbeti bol ve konuşkan birisi oldum. Bir ortam edindikten sonra, örtü fikri benden tamamen uzaklaştı. Ailemde de kültürel, geleneksel bir İslam anlayışı vardı. Fakat babaannem bana hep kızardı, örtünmemle ilgili söylenirdi. Bu da açıkçası beni sıkardı.

Küçükken annem beni yatılı Kur'an kurslarına gönderirdi. Oraya en son gittiğimde kursun hocasıyla çok büyük bir kavga etmişim, kolay bir insan değildim. Davranışlarımdan dolayı hocayı çıldırtmışım. Hoşlanmadığım insanlara karşı gıcık bir tiptim. Çok tahammül eden bir halim yoktu. İslam *sabredeceksin, öfkelenmeyeceksin, selam diyeceksin, süslenmeyeceksin* diyordu. Bu sözler ise bana uymuyordu.

Allah, *gençliğini veren genç, benim katımda çok kıymetlidir* diye buyuruyor. Çünkü gençlikte gerçekten de kan deli akar. Bir kadın kesinlikle otuzunda da kırkında da beğenilmek ister. Ancak ergen yaşlarda ve üniversite çağlarında bu durumu çok daha yüksek dozda yaşadığımı düşünüyorum. Velhasıl ben de üniversitedeyken etrafımdaki insanlarca beğenildiğimi hissediyordum. Bunu hissettikçe de içimde güzel olma isteği daha da kabarıyordu. Koridorda birisi beni gördüğünde: *'Aa çok güzel olmuşsun'* deyince çok hoşuma gidiyordu, daha da güzel olmak istiyordum.

Çok önemli bir dipnot: Namaz bir şekilde hayatımda hep vardı. Ortaokuldayken de lisedeyken de namaz kılıyordum. Babaannemin bu konuyla ilgili dikteleri vardı. Elhamdülillah namazı kılamayacağımı hiç düşünmedim. Bu noktada Rabbimle güzel bir ilişkim vardı. Büyüme çağlarımda kendimi yalnız ve zorda hissettiğim birçok dönemim oldu. Bu durumlarda Allah ile konuşabilmek benim için çok büyük bir sığınaktı. Allah ile sürekli konuşurdum, çünkü etrafımda konuşabileceğim çok az insan vardı. Allah ile konuşmaya çok erken başladım fakat ona bir kulluk yapma arzusundan ziyade, bende bir takım ahlâki unsurlar oluştu o süreçlerle.

Resûlullah (sav) diyor ya: **“Sizin bugün iyileriniz cahiliyedeyken de iyi olanlarınızdır.”**¹

Mesela Hz. Ebubekir cahiliye dönemindeyken de çok vakarlı, izzet sahibi, putlara tapmayan, asla yalan söylemeyen bir insandı. Resûlullah (sav) peygamber olmadan önce de yalan söylemeyen, zinaya bulaşmayan, sadece hanımıyla yetinen, kimseye yan gözle bakmayan, çok iffetli bir insandı. Aynı şekilde Hz. Ali, Hz. Osman ve diğer sahabe efendilerimiz de öyle. Buradan şunu anlıyoruz. ***İnsan fitraten bazı ahlaki özellikleri kendisinde bulundurabiliyor; İslam ile birleştiğinde ise çok daha güzel oluyor.*** Örneğin bir hanımın hayatında tesettür yoktur ama o kadar ahlaklı bir insandır ki, halinde bir ölçü vardır. Onun mahremini kimse bilmez, ağzı gevşek değildir, ağzından kötü kelimeler çıkmaz. Bu insanın hayatında, hâlinde bir tesettür vardır, cümlelerinde bir tesettür vardır; yalnızca kıyafetinde tesettür yoktur. Kıyafet olarak tesettürü yoktur.

Benim de kıyafetimde hiçbir şekilde tesettür yoktu fakat küfür edilmesinden hiç hoşlanmazdım. Birileri küfür ediyorsa benimle arkadaşlık yapamazdı. İçkiden hiçbir zaman hoşlanmazdım. İçki içen ile arkadaşlık etmezdim, onları ikna etmeye de çalışmazdım. Muhatap olmadan oradan çıkar giderdim. *'Benimle arkadaş olmak istiyorsanız sigara içmeyeceksiniz, içki içmeyeceksiniz'* diye kurallarım vardı içimde.

Velhasıl, gelelim üniversite çağlarıma. Namaz hayatımda hep vardı; üzerimde tesettüre hiç uygun olmayan kıyafetlerle mescide gidiyor, oradaki kıyafetlerden giyinip namazımı kılıyordum.

---

¹ Buhârî, Menâkıb 1; Müslim, Fezâilü's-sahâbe 199 / “Siz insanları madenler (gibi cins cins) bulursunuz. Onların Cahiliye döneminde hayırlı ve değeli olanları, şayet dini hükümleri iyice hazmederlerse İslamiyet devrinde de hayırlıdırlar. Siz yine en hayırlı kişileri, yöneticilik işinden hiç hoşlanmayanlar olarak bulursunuz. Siz, en kötü kişileri de, iki yüzlüler olarak bulursunuz ki onlar, birilerine bir yüzle, diğerlerine bir başka yüzle gider gelirler.

Namazı bitirip mescitten çıktuktan sonra yine Allah'ın hiç hoşlanmayacağı ortamlarda muhabbetlere gidiyordum ancak ikinci ezanı okunduğunda, tekrar namaza gidiyordum. **Namaz beni kötülükten tam manasıyla alıkoyuyor gibi gözükse de aslında bir taraftan alıkoyuyordu.** Mesela içkiyi benden uzak tutuyordu. Yakın arkadaş olduğu düşünülse de kız ile erkek arasında bir arkadaşlık söz konusu olamaz. Bu sebeple daima bir ölçü içinde olurum. Temastan kaçınmak bir ölçüdür, ağızda kötü kelimeler olmaması ve bunları duymak istememek bir ölçüdür. Belki içimizde böyle insanlar vardır diye söylüyorum. Yalan söylemek, dedikodu yapmak o zaman da hiç hoşuma gitmeyen şeylerdi. Bunları günah diye değil, hoşlanmadığım için yapmıyordum. *Ne kadar saçma* diyordum. Yalandan daima nefret ettim. **Belki sizde de birtakım insani unsurlar zaten mevcuttur, onlar tesettürle birleştiğinde daha güzel daha kolay olacaktır. Ahlaki değerlere sahip olmak aslında budur. Yaşamın içinde kendimizi yetiştirmek ile ilgilidir.**

Bir gün kuzenimle birlikte konferanslardan çok fazla hoşlanmama rağmen Kutlu Doğum Haftası programına gitmiştik. Ancak üzerimde tesettüre uygun olmayan kıyafetler vardı. Normalde dışarıya sürekli abdestli bir şekilde çıkarım ne hikmetse o gün abdestli de çıkmamıştım. Üzerimdeki eşyalarla abdest almakta çok zorlanmıştım ama abdest aldım ve mescide gittik.

Normalde örtünebilmemiz için mescitlerde kıyafet olur fakat o mescitte yoktu. Mecburen kuzenimi beklemek zorunda kalmıştım. Kuzenim namazını kılıp kıyafeti bana verecekti. Akşam namazı vaktiydi. Orada yalnızca ben örtüsüzdüm. Büyük örtülü, geniş pardösülü kadınlar geliyordu. Belki yirmi kişi namaz kılıp çıkmıştı ama ben bir türlü namazımı kılamamıştım. Sonra kuzenim bana üzerindekiyi verdi. Kıyafetler bana ait olmadığı için üzerimde eğri büğrü duruyordu. Bir teyze bana dönüp dedi ki, *böyle mi kılacaksın?* 'Mecburen, çünkü yanımda başka kıyafet yok.' dedim. O an kendi halime üzülmüştüm, sınırlarım bozulmuştu.

Daha sonra konferansı dinlemeye gittik. O an elimde mağazadan yeni aldığım tişörtler vardı. Onları giymek istiyordum. Kahverengi bir deri ceketim vardı, o zamanlar bordo deri ceket almak istiyordum. Konferans başlamıştı ama bana çok sıkıcı geliyordu. Resûlullah'ı (sav) tenzih ediyorum tabii ki. Bir buçuk saat kadar orada oturduk. Sürekli olarak kafamda şu sorular dönüyordu: 'Sen niye namaz kılıyorsun? Allah'a inandığım için. Allah tesettür farz demiyor mu? Diyor. Sen ne zaman örtüneceksin? Bir gün. Hangi gün? Üniversite bitince. Ee o zaman evlenirsen düğünde örtülü mü olacaksın? Yok, düğünde kesinlikle açık olmak istiyorum. Klasik müzik çalsın, Fransızca şarkılar çalsın istiyorum. Kır düğünü olsun, keman olsun diyorum. Ee sonra balayında rahat edemeyecek miyim? O zaman balayından sonra ben örtünürüm. Geri geldim. Şimdi daha çok gezmek istiyorum. İş hayatına atıldıysam, iş hayatına açık başlamışken örtünecek miyim sonra, daha da zor geliyor gözüme. Tamam ben bu tişörtleri giyeyim birazcık, sonra örtüneyim. Bordo deri ceketini almadım. Onu alayım, ceketini giyeyim, ondan sonra örtüneyim... Bu şekilde kafamda saydım, saydım, saydım...

O zamanlar kalbimde şöyle bir niyet vardı, diyordum ki kendi kendime; *anne olduğumda tesettürlü olmalıyım*. O kadar bilinçsizken bile olmayan çocuğumun derdindeymişim. Çok küçük yaşlarımdan beri şöyle düşünürdüm. **Allah'ın izniyle bana bir çocuk emanet edildiğinde, doğup dünyaya geldiğinde öyle bir anne olmalıyım ki, bütün doğruları, güzellikleri benden görüp öğrenmeli.** Evet annelik yaparken eksiklerim, hatalarım, kusurlarım olabilir ama oğlum ya da kızım tesettürün farz olduğunu doğduğunda benden görmeli. Annemde bir örtü var demeli ki hayatına alması daha kolay olsun. Namazın farz olduğunu benim vesileyle öğrenmeli. Beni namaz kılarırken görmesi lazım. Demeli ki annem zaten namaz kılıyordu. **Olmayan çocuğumun onu cennete ulaştırabilecek doğruları benim üzerimde görmesi gerektiğine inandım.** Doğum yapmışsam eğer kendimi mutlaka tesettürlü olarak hayal ediyorum. Zaten evlenmeyi düşünmüyorum. 30-35 yaşlarında belki evlensem, o zaman mı örtünürüm, derken dedim ki, *Dilâra sen yalan söylüyorsun. Sen asla örtünmeyeceksin. Çünkü bu istekler hiç bitmeyecek. Ne gezme isteği ne de güzel kıyafetler giyme isteği...*

Liseden, sınıftan muhabbet ettiğim, muhabbetlerini çok sevdiğim erkek arkadaşlarım vardı. Ben sıkılırım, onlarla yine görüşmek isterim. Hepsini bir anda nasıl hayatımdan çıkaracağım diye düşünüyordum.

Karakter olarak her zaman şu şekilde düşünürüm; **önüne ne gelirse gelsin yaptığın işi en iyi haliyle yapmalısın. En iyisini yapmak da çok zor olduğuna göre, örtünme.**

O zamanlar tefsir, hadis, meal nedir bilmiyordum. Kur'an okumayı bile doğru düzgün bilmiyordum. Buna rağmen bazı durumlar bana tuhaf geliyordu. Örneğin; kantinde otururken yanıma tunikli, şallı bir kız gelmişti. Kızın üzerindekiyle benim üzerimdeki kıyafetler çok benziyordu. Aramızdaki tek fark onun başında bir örtü olmasıydı. Bu durum bana her zaman çok saçma geliyordu. **Tesettürlü kişinin bir farkı olması gerekmiyor muydu, o halde nasıl aynı kıyafetleri giyebiliyoruz? O zaman nasıl tesettürlü oluyor?** Bana böyle haller hiç tesettürlü gelmiyordu. Kalben hiç uygun bulmuyordum. Tesettürlü kızın tavla oynaması, yanında bir erkek olması, rahat bir şekilde muhabbet etmesi çok absürt geliyordu. Nasıl böyle olabilir, diye düşünüyordum. Bu durumu zihnimde anlamlı bir yere oturtamıyordum. Allah'ın ayetini taşıyor diyordum, onun farz olduğunu, ayet olarak geçtiğini biliyordum.

'Tesettürlüyüm ama özgürüm, istediğimi yapabilirim.' safatasına hangi hakareti sığdıracağımı bilemiyorum. Doğru bir bakış açısı olduğunu düşünmüyorum. **Ölçsüzlük, özgürlük demek değildir. Tesettürlüyüz ve her istediğimizi yapamayız. Yapmamız gerekmiyor. Hayvan mıyız ki her dilediğimizi yapalım?** Reklamlarla, propagandalarla özgürlük dayatmaları bir türlü bitmiyor. **Müslüman olduğumuz için nefsimizin her istediğini yapamayız. Çünkü biliriz ki nefis iyi olana, güzel olana sevk etmez. Kötü olanı güzelmiş gibi gösterir.** Fatiha Suresi'nde ölçü koyan, sınırlarımızı çizen Rabbimizi anlatmıştık. Yuvarlak bir daire içindeyiz ve Rabbimiz her an bizi seyretmekte. Sürekli sınıra doğru gidiyoruz. Kafamıza göre hareket edemeyiz. Tesettürden önce, *'La ilahe illallah'* dediysek eğer Allah'ın reddettiği her şeyi reddetmiş oluruz.

Tesettürlüyüm makyaj da yaparım, oje de sürebilirim, konsere de gidebilirim. Çünkü özgürüm. Hayır, özgür değiliz. Bunun adı özgürlük değildir.

Allah bize tesettüre girin diye yalvarmıyor. Bu nasıl bir cüretkârlık? Şöyle düşünebiliriz. Herhangi bir şirkette çalışmak için başvuru yapıyoruz ve kabul ediliyoruz. Daha sonra patronun karşısına geçip; *Ey patron! istediğimi yaparım, istediğim saatte gelirim, yemeğe istediğim saatte inerim, dosyaları istediğim saatte düzenlerim. Çünkü sen bana muhtaçsın!* demek gibi olur. İşçiler bu sözlere güler. *Herhalde delirdi* diye düşünürler.

Müslümanız ve buna rağmen istediğimizi yaparız diyoruz. Hayır, yapamayız. **Kadın da, erkek de, çocuk da... hiç kimse istediğini yapamaz. Çünkü Müslümanız. Yalnızca Allah'ın istediklerini, izin verdiklerini yapabiliriz.** Burayı netleştirmemiz lazım.

Farkındaydım; eğer tesettürü seçersem hayatımı değiştirmek zorundaydım. Bu, nefsiye öyle zordu ki. Bambaşka planlarım, hedeflerim, nefsi arzu ve isteklerim vardı. Oluşmuş bir çevrem bitirmek istemediğim muhabbetler vardı. Zihnimdeki hedefler, kalbimdeki hayaller tesettürle oturmuyordu. Hepsini değiştirme fikriyse huzursuz ediyordu. Ben de çareyi kaçmak da buluyor, bunun üzerine düşünmüyordum. *Sonuçta iyi bir insandım!*

Ancak o gece, kendime sorup durdum. Ölümünden ve hesaptan kaçış yoktu. Anladım ki bu işin sonu yok. Yaptığım sadece ertelemek ve kandırmaca. O gece kendi nefsiye, *sen yalan söylüyorsun. Bu kafayla asla örtünmeyeceksin, nefsin isteklerinin sonu yok. Madem namaz kılıyorsun, madem Müslümansın ve Allah sana örtünmeni emretmiş, bu işe gireceksin. Bu gece örtüneceksin* dedim ve o gece örtünmeye karar verdim. Hiçbir hazırlığım yoktu. Halama gittim, onlarda siyah bir ferace vardı. Halam onu boyuma göre ayarladı. Bol bir feraceydi.

Üzerime de geniş bir şal örttüm ve sabah okula öyle gittim. Beni tanıyamadılar. 80 kişi yanıma geldi. *Sen o kız mısın, sana ne oldu,* diye.

Bizim üniversite binamız çok ufaktı. Ek binadaydı. Herkes birbirini tanıyordu. Dolayısıyla örtünmüş olmam şaşkınlık yaratmıştı. Hatta birisi gelip şöyle demişti. *''Sen açılırsın, nasıl böyle örtündün, inanamıyorum.''*

Elhamdülillah Rabbim o günden beri örtümü çıkarmayı nasip etmedi. İnşallah hep tesettürlü kalırım. Şu sahneyi paylaşmak istiyorum. O gece karar verdim ve sabah örtülü olarak evden çıktım. 7 Mayıs sabahıydı, saat 8 buçuk gibiydi. Bir bahar havası vardı. Şalım, feracem uçuşuyordu. **Kendimi o kadar harika ve tamamlanmış hissetmişim ki.** Sanki yıllardır ellerim havada duruyormuş da o gün birbirlerine geçmiş gibiydiler. Sanki akciğerim yerinde değilmiş de o gün yerine oturdu. Sanki gözüm tam olarak görmüyordu da bana bir gözlük takılmış gibi oldu. Kendimi çok mutlu hissettim. Her yere gitmek, selam vermek istedim. *Ben örtülüüyüm* diye. Eksik bir örtüyle başlamadım. Tabii bilgi edindikçe değiştirmem gereken çok şey oldu. Fakat sadece bir tunik, daracık bir pantolon, altına topuklu ayakkabılar giyseydim, yani açıkken de giyebildiğim kıyafetleri giyseydim, başıma sıkma şal takıp çıksaydım, o kadar huzurlu hisseder miydim, bilmiyorum. Sanki o gün ki kadar mutmain hissetmezdim.

Bu şekilde giyinen kardeşlerimi küçümsemek için söylemiyorum. **Fakat ayete göre hareket ettiğimizde, Allah'ın kalbimize büyük bir tatmin olma duygusu verdiğini düşünüyorum.**

Tesettüre girdikten sonra, bütün hayatımı, arkadaş çevremi değiştirmem, sevdiğim birçok insandan, alışkanlıktan vazgeçmem gerekti. Fakat hiçbir bilgim yoktu. Bir sene boyunca Kur'an-ı Kerim'i anlamaya yönelik bir arayış içerisindeydim. Velhasıl, Kur'an'ı Kerim'in anlamıyla, tefsir ile tanıştım. Kendimce tesettürlü olduğumu düşünüyordum. Hayatımda Allah'ın istemediği ne varsa, hayatımdan çıkarmaya çalışıyordum. Benim için çok zor bir süreçti. Yanlış olduğunu öğrendiğim her durumu, hali bırakıyordum. **İradesi kuvvetli biri olduğumdan değil, onu yapma lüksüm olmadığından bırakıyordum.** Bakıyorum ki, birtakım arkadaşlarım beni hayra değil, şerre davet ediyor. *Tamam o zaman, oraya gelmiyorum,* diyordum.

Sevdiklerimizden, arkadaşlarımızdan geçmek elbette kolay değil. Ancak bilmeliyiz ki bu din için sahabe evladından, eşinden geçti. İslam'ı yaşamayı seçtiğim için dünya nazarında kaybettiğim çok şey oldu. Pişman değilim. Bin kere daha kaybetsem onları yine kabul. Allah neyi al diyorsa onu alırsın neyi bırak diyorsa bırakırsın. Kalbimiz parça parça olabilir, ağızımız ekmeği öğütmez, uyku gözümüze girmez belki. Olsun, Allah şifâ verenlerin en hayırlısıdır. **Şifâmızı Allah'tan bekleriz, Allah'a karşı haddimizi aşmamızı isteyenlerden değil. Şüphesiz Allah'ın verdikleri çok daha hayırlıdır.**

Gerçek bağlar, Rabbinizi seçtiğiniz için kopmaz. Bu yola girmekle hayatınızdan çıkacak olanlar varsa, onlardan arınmak ancak hafifliktir. Şüphesiz Allah daha temiz ve güzel olan bağlar kuracaktır. Kimse olmasa bile Rabbinizle olan bağı sağlamlaştırmak her şeye değer. Dost olarak vallahi Allah yeter. İnanın, Allah, en güzel insanlarla da karşılaşır sizi.

Tesettür, bağları koparmaz. Gerçeği ortaya çıkarır. Allah'ın ayetlerine tahammül edemeyen babamız da olsa mesafemizi koyarız. Allah'ın sevme dediğini sevmeyiz. Çünkü kalbi var eden, sevgiyi hasıl eden Rabbinizdir. Biz, teslim olacağız. O, daima ellerimizden tutacak bu iş böyle.

Tesettürün incelikleriyle ilgili video dinlemeye başlamıştım. *Kemer takmayacaksın, rimel sürmeyeceksin, parfüm sıkmayacaksın, güzel olmayacaksın,* diyordu. Bu duruma çok şaşırdım. *Hiç parfüm sıkmayacak mıyım, hiç üzerime oturan kıyafet giymeyecek miyim?* diye düşündüm. **Bir kadın nasıl güzel gözüktüğünü daima bilir.** Evet, tam boy giyiyordum, geniş bir şekilde örtünüyordum fakat tatlı tatlı, çiçekli şallar takıyordum. Bana yine, *çok güzel olmuşsun,* diyorlardı. Teşekkür ediyordum.

Hiç topuz yapmadım. Topuz bana avam, çirkin ve saçma geliyordu. Kafamıza neden bir tane daha kafa eklemeye çalıştığımızı hiç anlayamıyordum. Bir arkadaş şöyle sormuştu: *Topuz küçük olsa da sorun olur mu?* diye. **Topuz haramdır ve Peygamberimiz (sav): Topuz yapanın cennetin kokusunu dahi alamayacağını söylüyor.** Deve hörgücü diyor diye, devenin hörgücünü cm ile ölçüp kafamızdaki topuz ile karşılaştırmamıza gerek yok. Saçınızı arkadan örebilirsiniz veya alttan bağlayabilirsiniz.

Tesettürün çirkin olduğunu düşünmüyorum. Aksine kişiye vakarlı, güzel, zarif, naif, koruyucu bir hal aldırıldığını düşünüyorum. Örtüyü saçmalastırmamız gerekiyor.

Topuz yapmıyordum fakat nadir de olsa rimel sürüp kemer takabiliyordum. Onları bırakmam gerektiğini de düşünmüyordum. Etrafımda örtülü biri olmadığı için herkes, *harikasin! sen oldun* diyordu. *Namaz da kılıyorum ee daha ne yapacağım? Zaten tam oldum.* Diye düşünüyordum.

Sonra o dersleri dinledim. **Tesettür, kadının kadınlığını örtmesidir, kadının cazibeli olmamasıdır, kadının kokusunun duyulmamasıdır, makyaj da yapılmamasıdır...** Bunlar kalbime o kadar ağır geldi ki, dersi dinleyemeyip kapattım. Bir süre sonra geri açtım. Tekrar tekrar dinledim. Böylelikle kendi adıma yeni bir seviyeye atlamış oldum. Parfümü, rimeli, ufak da olsa bir kemeri, dikkat çekecek bütün unsurları terk ettim.

Öğrendiklerimi hiç beklemeden, ertelemeyen uyguladım. Doğru olanı duyduğumda bağrımı deşseler de nefsim aksini istese de diğer türlüünü yapmak için delirsem de konu bitmiştir. **Çünkü Allah böyle söyledi ve konu kapandı. Artık üzerine söyleyebileceğim bir söz yoktu.**

Eğer Kur'an ile bir bağ kurmasaydım, meal, tefsir okumasaydım, hadislerle çalışmasaydım asla tesettüre devam edemezdim. Tesettür, Kur'an'a yönelmek zorunda bıraktı beni. İyi ki de öyle oldu. Amelleri sürdürebilmemiz için Rabbimizin kelimelerinden, Rasulullah'ın (sav) sünnetinden beslenmemiz gerekiyor. Ancak böylelikle devam edebilir, kuvvet bulabiliriz. Yoksa şeytan hepimiz için şeytan. Yol boyunca birbirimize destek olacağız. Allah'ı konuşabileceğimiz bir insan bulmuşsak, hakikate çağırın bir davetçi işitmişsek koşacağız. Yeni arkadaşlarımız, kardeşlerimiz olacak böylece.

Benim nice kardeşim vardır ki onları hiç görmemişimdir. Kimiyle tanışalı 2-3 yıl olmuştur ama 30 yıllık akrabaya bedeldir. İslam hukuku ile kurulan bağın lezzeti, temizliği, sakinliği hiçbir yerde bulunmaz. Gelin, birbirimizin elini tutalım. Nefis yapmadan hakkı söyleyip duyalım. Ne olur, cennete beraber varalım.

Belki örtüden vazgeçmiş bir kardeşim vardır burada. Kendisinden ümit kesmesin. Bu yol yine onu bekliyor. Onu bekliyorum ellerinden tutmak için.

Üniversitedeyken sınıf arkadaşlarımdan bir kız yanıma gelmişti ve demişti ki: *Her şey çok hızlı oldu. Seni senenin başında bambaşka bir insan olarak gördük. Sonra örtündün. Zaman geçtikten sonra daha da örtündün ve erkeklerle bile konuşmamaya başladın, kendi haline çekildin, bambaşka bir insan oldun. Bunların hepsini nasıl yapabildin? O kardeşim de tunikli biriydi. Sınırları biraz daha esnek yaşayan kardeşlerimden birisiydi. Allah hidayet nasip etsin inşallah. Gayet samimi bir şekilde bu soruyu sormuştu.*

Ona dedim ki: **Bu dünyada yaptığımız ameller zaten çok az, eksik. Namazlarımızın bile kabul olup olmadığını bilmiyorum.** Allah'a karşı ne kadar kusur işleyip işlemediğimi bilmiyorum. Çünkü sürekli hata, yanlış yapabiliyoruz. Düşündüm ki, madem tesettür işine girdim, **öldüğümde Allah'ıma, tesettürümü tam yaptım.**

Belki namazımda, dilimde, orucumda kusurlar vardı ama tesettürü bana farz kıldın ya, şu tesettürümü eksiltmeden, ağzımı burnumu yamultmadan, zillete düşürmeden sen nasıl istiyorsan öyle yaptım. Diyebilmek istiyorum. Rabbime iyi bir amel sunabilmek istiyorum, **öldüğümde bir tanecik bile olsa amelim olsun istiyorum. Çünkü tesettürün ölçüleri net.**

Bu niyet beni çok kuvvetlendirdi. Bunları paylaşma sebebim aynı niyetin sizi de kuvvetlendirmesini arzu etmemdir. İçimizde topuz yapan kardeşler olabilir. **Hangi görüntü, hangi nefis, hangi sebep cennetin kokusunu duymaktan üstün olabilir? Mantıklı olan hiçbir insan, bu hatada diretmeyecektir.** Kolay bir durumdur demiyorum. Alışkanlıkları değiştirmek güçtür. Ama artık duydunuz.

Resûlullah (sav) şu anda bize dedi ki, *topuz yapan cennetin kokusunu alamayacak.* Şimdi şeytan gelecek ve diyecek ki, *tecavüzcüler var, bu kadar ahlaksızlık var, benim topuzuma mı sıra geldi...* bize ne bunlardan, bunları bırakalım. Hali hazırda onlarla ilgili ayetler, hadisler de var.

Başkalarının günahkâr ve ahlâksız olması hesabımızı kolaylaştırmayacak. Birileri çırılçıplak geze bile, bizdeki kusura bir kılıf olmayacak. Çünkü herkes kendi hesabını kendisi verecek. Vicdanınızı, *kimler neler yapıyor?* diye kandırmayın. Unutmayalım ki, Allah onlara da hesap soracak. Bu kendimizi kandırmaktan ibaret bir durum.

Tesettürün ne anlama geldiğine bakacak olursak; Tesettür, *örtmek* manasındaki *setretmek* sözcüğünden gelir. **Allah bizden tesettür ile kadını bütün hallerimizi, cazibemizi, güzelliğimizi, dikkat çekiciliği örtmemizi, saklamamızı istiyor.** Aynanın karşısına geçtiğimizde “*Ay ne kadar güzel oldum.*” Diyebiliyorsak o şekilde dışarı çıkmamız gerekiyor. Çünkü kadın güzel olmaya çok müsaittir ve Allah o güzelliğin örtülmesini istiyor. Peki ama neden?

La ilahe illallah, zikrine geri dönelim. Allah’ın varlığını kabul ediyor muyuz, ediyoruz. Resûlullah’ın (sav) peygamberimiz olduğunu kabul ediyor muyuz, ediyoruz.

Bu arada kabul etmeyip inanmayanlar olabilir. Kafir olmak serbest. O zaman cehenneme gidilir. Allah kimseyi zorla dinine sokmuyor. Allah’ın bize ihtiyacı yok. Şunu kafamıza sokalım; **bu dinin bize ihtiyacı yok, bizim bu dine ihtiyacımız var.** Cehennem korkusu, Rabbimizi razı etme isteği galip geldi ve bu dine girdik. Yani şirkete girmek için kâğıdı imzaladık. Patron *üniformayı giyeceksin, kural bu* diyor.

Allah tesettürle ilgili hiçbir açıklama yapmamış olsaydı ya da mantığımızı hiçbir şekilde yerleşmeseydi bile Rabbimiz, farz dediyse konu kapanmıştır. Allah -haşa- öğrencimiz, çocuğumuz değildir. Bize açıklama yapmak zorunda da değildir. O Rab’dır. Bizi yaratan, kuralları koyan, hüküm veren, emredendir.

Tesettürü, tam ve doğru bir şekilde uygulamalıyız. *Müslümanım* diyorsak bunu yapmak zorundayız. Değilsen ateşi seçtik demektir. **Tesettürü veya içki içmemeyi mantığımızın bütün zerrelere oturtmak zorunda değiliz fakat haram olduğunu kabul etmek zorundayız. Çünkü din budur.**

Allah u Teala *Bakara Sûresinin* başında şöyle buyuruyor. *Elif, lam, mim. Zalikel kitabü la raybe fih. Şüphe yok, bu kitap müttakiler için yol göstericidir. Ellezine yü'minune bil gaybi. Onlar ki, gayba iman ederler.*² Müminlerin, müttakilerin, cennet ehlinin özelliklerini, Kur'an-ı Kerim'den kimlerin istifade edeceklerini öğretirken koyduğu ilk madde şudur:

Onlar ki gaybe iman ederler. Gayb nedir? Perde demektir. Anlayamadığımız, bilemediğimiz, beynimizin algılayamadığı noktalardır. Bu durum aynı iblisin Hz. Adem'e neden secde etmek zorunda olduğunu anlayamaması ve bu yüzden en büyük karşıt düşman olması gibidir. Her olayı, her durumu bilimsel olarak açıklamak zorunda değiliz.

Aynanın karşısına geçtiğimizde 'Aman Allah'ım ne kadar güzel oldum.' diyebiliyorsak örtülmesi gereken noktalar kalmış demektir.

Çünkü bu güzelliği, bize helal olan insanlar için saklamamız gerekir. Dolayısıyla örtünün ipekten veya satenden olması önemli değildir. **Örtüyü taktığımızda kendimizi daha kadınsı, işveli, cazibeli, çekici hissediyorsak, onu takmamalıyız. Kural budur.**

Tesettür, güzelliğimi örtüyorum ve Allah'ın verdiği sınırlara uyuyorum demektir. Tesettür güzelliği örtme anlamına geliyorken, bizi nasıl dikkat çekici hale getirebilir ki? Bize ait olanı göremezsiniz, ilginizi çekmiyoruz, bütün ilgi unsurlarınızı kapatıyoruz demek olmasına rağmen, tesettür üzerinden nasıl bir moda yürütülebilir? Nasıl podyum oluşturulabilir? Nasıl o yanlıştaki olan kardeşlerimizi takip edip beğenip günahlarını köpürtebiliriz?

Güzelliğimizi neden saklıyoruz? Çünkü Rabbimiz öyle istiyor. Rabbimizin bir bildiği var. *Yapamıyorum, çok zorlanıyorum* diyorsak, yapmayı gerçekten diliyor muyuz? **Bir insanın hakikaten yapmayı arzu edip de yapamayacağı bir durum olduğuna inanmıyorum.** Farzlarla alakalı söylüyorum.

Örneğin, *oruç tutmak istiyoruz* deyip sonra da gidip yemek yemek pek inandırıcı değildir. Niyetimizde tesettüre girmek varsa ertelemeyi uygulamamız gerekir. Tesettürümüzde eksiklikler, bozukluklar varsa, bunları hemen doğru olana tebdil etmemiz gerekir. **Bekletilen her amel, uygulanmakta zorlaşır. Şu anda yapamadığımızı, yarın uygulamakta daha da zorlanabiliriz.** O gece iyi ki hiçbir hazırlığım yokken tesettüre girmişim ve hayatım iyi ki bu vesileyle baştan sona değişmiş. Zannediyorum ki, sonraki yıllarda belki yapmayı hiç düşünmezdim. Bu iş hayatındaki biri örtünemez, otuz, kırk yaşındaki biri örtünemez demek değildir. Kesinlikle insan her yaşta örtünebilir ve örtünmelidir. Fakat beklettiğimiz her an bizim için daha da zorlaşıyor.

---

² 2/ Bakara Suresi 1,2, 3

Ey Âdem oğulları! Size mahrem yerlerinizi (çirkin yerlerinizi) örtecek giysi, süsleneceğiniz elbise yarattık. Takvâ elbisesi, ise daha hayırlıdır. İşte bunlar Allah'ın âyetlerindedir. Umulur ki düşünüp öğüt alırlar.

Ey Âdemoğulları! Şeytan, anne babanızı (Âdem ve Havva'yı) ayıp yerlerini birbirine göstermek için elbiselerini soyarak cennetten çıkardığı gibi sizi de aldatmasın (şaşırtıp fitneye belaya düşürmesin). Çünkü o ve yandaşları (kabilesi), sizin onları göremeyeceğiniz yerden sizi görürler. Şüphesiz biz şeytanları inanmayanların yoldaşları (iman etmeyenlerin dostları) yaptık.³

Hız. Adem'in eşiyle birlikte cennetten çıkarılmalarındaki en önemli sebep, yasak ağaca yönelip o ağacın meyvesinden yemeleridir. Bunun sonucunda kıyafetleri üzerlerinden gider, çıplak bir vaziyette kalırlar. O an utanç içindedirler. Hemen kendilerini örtmeye çalışırlar. **Şeytanın aslında insanı aşağıya çektiği, âdemliğinden, insanlığından uzaklaştırmaya başladığı ilk nokta çıplaklıktır.** Şeytan bizimle ilk olarak bu noktadan uğraşmaya başlamış.

Kim bilir, bizim adımıza bununla alakalı ne çok senaryo kurmuştur. **İnsanlar çıplak değildir. Örtüsü, elbisesi olmayan hayvanlardır.** İnsanlar giyiniktir, giyinmeleri gerekir. **Esas haliyle örtü bizi eşref-i mahlukat, en şerefli kılar.** Hız. Âdem'in hataya düştüğünde ondan alınan ilk şeyin kıyafetleri olması çok önemli bir detaydır.

Kalbimize şunu kabullendirmemiz lazım: **Rabbimizin rızası için bir amel yapıyorsak eğer, onu en güzel haliyle yapmalıyız.** Tesettür kadına da erkeğe de farzdır. Tesettür, güzellikleri örtmektir. Örneğin bir kadının muhabbeti çok güzel olabilir. Bu muhabbeti kendisine mahrem olmayan bir erkekle, arkadaş başlığı altında da olsa sürdürmesi tesettürsüzlüktür. Çünkü Allah *güzel kelimelerinizi de örtün, size helal olanlarla konuşun. Güzel gözlerinizi dikmeyin, onlara öyle bakmayın* diyor. Çünkü bir kalp yalnızca gözlerimizden de etkilenebilir. Karşımızdaki kişinin illa sapık olmasına gerek yok. *Ne kadar güzel bakıyor ne güzel elleri var diyebilir.* İşte bunu düşündürmememiz gerekiyor. *O da düşünmesin bana ne, deme.* Biz kendimize bakalım. Onun neyi düşünüp düşünmemesi gerektiğiyle Allah ilgilenecek.

Muhatabımızda uyanmaya, ilgiye sebep olmamız lazım. Örtünmemiz lazım. Ancak kadın olarak bu durum bizim de hoşumuza gittiği için, daha çok öne çıkma arzusu oluyor. Fakat bu sağlıklı bir durum değil.

Tesettür konusunu bir sonraki ders daha ayrıntılı işleyeceğiz fakat kısaca toparlamamız gerekirse; **mahrem kişi ve ortamlar haricinde bizi güzelleştirecek, daha çekici hale getirecek her türlü süsten, zinetten vazgeçmemiz gerekiyor.** Dolayısıyla makyajı net biçimde bırakmış olmamız gerekiyor. Ayet i kerimelerde **Allah omuzlarımızın ve göğsümüzün komple örtülmesini istiyor. Bu sebeple geniş bir örtümüzün olması lazım.** Karşıdan bakan erkek kaç kilo olduğumuzu anlayamamalı, böyle bir genişlikte kıyafet giymeliyiz.

---

³ 7/ Araf Sûresi 26- 27

Müslüman daima temiz, titiz, vakarlı olmalı; üzerimizde hantal, kaba kıyafetler olmamalı ancak üstümüzdekiler *bana bak* da dememeli. Temiz, hoş olacağız fakat alımlı, çekici olmayacağız; vücut hatlarımız hiçbir şekilde belli olmamalıdır. **Üzerimizdeki kıyafetin tam boy olması gerekiyor.** Bu upuzun bir elbise olabilir. *Altımıza pantolon giymek haram mıdır? Hayır değildir.* Resûlullah (sav) kadınların pantolon giymesine lanet etmiş, burada erkeğe benzemek mevzusu esastır. Fakat günümüzde otobüse binerken, koşarken, merdiven inip çıkarken, sosyal hayatta üzerimizde bol bir pantolon olması çok daha korunaklıdır. Ancak pantolon olmadan da kendimizi muhafaza edip başka alternatifler yönelmek de mümkündür. Amaç bizi örtüyor olması. El ve ayak bileklerimiz de tesettüre dahildir.

Örtümüzün çenemizi de kapatması gerekir. Şalımızı geriye doğru yaptığımızda komple açık oluyor. Lütfen dikkat edelim.

Neden hem tesettürlü olup hem günaha girelim ki? **Namaz kılarken tekrar giyinme ihtiyacı hissediyorsak eğer tesettürümüz eksik demektir. Tesettürlü insanın bütün kıyafetleriyle namaz kılabilmesi gerekir. Ölçü budur.**

Renk meselesine gelince, soft veya daha koyu renkler olması gerekir. Odak noktamız, örtümüzün dikkat çekici olmamasıdır. Ortalıkta gökkuşağı gibi dolaşmamamız gerekiyor.

Koyu yeşil, kahverengi, siyah, gri, lacivert vb. uygun renklerdir. Olabildiğince yalın halde, duru biçimde olmalıdır. Peki geniş fakat çiçekli örtü takmak tesettüre uygun değil midir? Bu duruma tesettürsüzlük diyemeyiz ama dikkat çekme oranı biraz daha yüksek olur. Açık renkli şal takana da tesettürü olmamış diyemeyiz fakat dikkat çekici olduğundan uygundur da diyemeyiz. Dikkat çeken ne varsa tesettürümüzü zedelemiş oluyor.

Koku meselesi çok kesindir. Resûlullah (sav) buyuruyor ki: *Bir kadın koku sürünür, onu da kendisine haram bir erkek kokusunu duyarsa; kadın o erkekle zina yapmış gibidir.*⁴

Zina yapılmış gibi günah sahibi olur. Evdeyken yani helal bir ortamda iken koku sürünmek elbette haram değildir fakat dışarıya çıkarken koku sürünmememiz gerekir. **Kimseyle zina etmiyorken, zina ediyormuş gibi bir günah sahibi olmak istemeyiz, değil mi?** Peki koku sürünmek neden haramdır? Çünkü bir erkeğin neyden etkilenebileceğini bilemeyiz. Sadece kokudan bile erkek, kadın odaklı hayal kurabilir, etkilenebilir. **Dinimiz ihtimalleri, tehlikeleri ortadan kaldırmak üzerine kuruludur.** Parfümü evimizde, pijamamıza, örtümüze, odamıza sıkalım ama dışarıya çıkarken sıkmayalım. **Bunu kendi bacağımıza sıkarak gibi düşünebiliriz. Bize neden yapmadığımız halde zina yapmış gibi günah yazılsın ki.**

---

⁴ Tirmizî, Edeb 35; Ebû Dâvud, Tereccül 7; Nesâî, Zînet 35

Ses tonumuz çok önemlidir. Örneğin telefonla konuşurken, müşteri hizmetleriyle bile konuşurken sesimizin çok net olması gerekiyor.

Haram olan bir erkekle telefonda gülmek, rahat rahat, gevşek gevşek konuşmak da uygun olmayan davranışlardır. **Sesimizde de kelime seçimimizde de ölçü olmalıdır. Vakarlı ve tevazu sahibi olmalıyız. Örtülü, tatlı bir hazine sandığı gibi olmalıyız. Allah böyle istiyor.** Önce bunu içimize sindirmemiz gerekiyor.

Hiçbir adım kolay değildi. Nefsim aksi yönde iş yapmayı yer yer çok istedi. İnsanım, insanız. Ancak, canımız istemese de hakikatte sebat etmek zorundayız. O zaman kolaylaşacak ameller. O zaman başka türlü gözükecek dünya. Çünkü “ *Her zorlukla beraber bir kolaylık vardır.*” Kolaylığı önden sipariş etmeye çalışmak beyhude!

Bir sonraki derste tesettürün kelime kökünü biraz daha açacağız. Kur’an’ı Kerim’deki tesettür ayetlerinin üzerinden gideceğiz. Tesettürün sebeplerini, toplumdaki yerini, tam olarak nasıl olması gerektiğini, kimlerin yanında serbest olabileceğimizi işleyeceğiz. Bize helal olanlar, haram olanlar kimlerdir, onları öğreneceğiz.

Allahümme salli ala seyyidina Muhammed.

10.01.2021